

مطالعه اثر تنظیم کننده رشد براسینو استروئید (BR) بر رشد و نمو و عملکرد میوه طالبی

(*Cucumis melo L.*) و قم سمسوری

شیما حسن زاده فرد ^{*}، محمد جواد آروین [†]

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد باگبانی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان. ۲- دانشیار گروه علوم باگبانی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، کرمان.

Email: shima.Hassanzadehfard3@yahoo.com

چکیده

کشت طالبی رقم سمسوری در کشور متداول و دارای بازار پسندی بالایی است. همچنین گزارش شده که برخی تنظیم کننده های رشد از قبیل براسینو استروئید قادرند بر رشد و نمو میوه اثر بگذارند. بنابراین اثر غلظت های $0/1$ و $0/3$ میکرومولار BR در سه مرحله خیساندن بذر، اسپری در مرحله 6 تا 7 برگی و اسپری بعد از تشکیل میوه و ترکیب آنها در یک آزمایش مزرعه ای مورد مطالعه قرار گرفت. بعد از هر مرحله اعمال تیمار، پارامترهای فیزیولوژیکی نشت یونی، محتوای رطوبت نسبی و کلروفیل اندازه گیری شد و عملکرد کل، وزن تر بوته، سفتی پوست و ضخامت گوشت نیز بعد از اعمال کلیه تیمارها بررسی شد. نتایج نشان داد تیمار گیاه در 3 مرحله (خیساندن بذر، اسپری در مرحله 6 تا 7 برگی و اسپری بعد از تشکیل میوه) با غلظت های $0/1$ و $0/3$ میکرومولار BR که به ترتیب تیمارهای T13 و T14 بودند، عملکرد را 14% و 17% افزایش داد. البته با توجه به جدول ۱ کاربرد غلظت $0/3$ میکرومولار BR در هر 3 مرحله منجر به افزایش عملکرد و پارامترهای عملکرد شد، ولی کاربرد غلظت $0/1$ میکرومولار BR تنها در هر 3 مرحله افزایش عملکرد، عملکرد طالبی دیگر شد.

کلید واژه: براسینو استروئید، عملکرد، طالبی.

مقدمه

طالبی muskmelon با نام علمی (*cucumis melo l.*) (creelman et al., 1997) می باشد (creelman et al., 1997). طول فصل رشد $90-100$ روز می باشد و به صورت کشت مستقیم و نشایی کاشته می شود، که نشایی عملکرد بیشتر و محصول زودرس تری را دارا میباشد (دانشور، ۱۳۸۵). این گیاه بومی مصر می باشد که ۲۴۰۰ سال قبل از میلاد کشت و کار می شده است (creelman et al., 1997). در ایران بومی مناطق شهداد و جیرفت می باشد (دانشور، ۱۳۸۵). طالبی معمولاً $30-35$ روز بعد از گرده افشاری زمانی که میوه براحتی از ساقه جدا می شود، برداشت می شود (apple et al., 1997). تنظیم کننده های رشد اگر در زمان و غلظت مناسب به کار روند امکان افزایش کیفیت و کمیت محصول وجود دارد (lahoti و hemkaran, ۱۳۸۶).

مواد و روش ها

این آزمایش در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید باهنر کرمان در سال ۱۳۹۱ اجرا شد. این پژوهش با هدف بررسی اثر تنظیم کننده رشد BR بر تعداد میوه و رشد و نمو و عملکرد میوه طالبی رقم سمسوری انجام گرفت. به این صورت که تا مرحله برداشت محصول طرح در قالب بلوک های کاملاً تصادفی و بعد از برداشت محصول بصورت فاکتوریل ناقص تجزیه شد و با ترکیب تیماری شامل 2 سطح BR ($0/1$ ، $0/3$) به همراه یک شاهد، در 3 مرحله خیساندن بذر، محلول پاشی در مرحله $6-7$ برگی و پس از تشکیل میوه انجام گرفت. محلولپاشی اول در مرحله $6-7$ برگی انجام شد و به فاصله 26 روز بعد از محلولپاشی اول، محلولپاشی دوم بعد از تشکیل میوه صورت گرفت.

محتوای آب نسبی برگ از قسمت های بین رگبرگهای برگ به وسیله پانچ 5 قسمت جدا کرده و با استفاده از ترازو (FW) بدست آمد سپس قسمت های جدا شده را در آب مقطر قرار داده و پس از گذشت 5 ساعت وزن کرده که وزن تورژسانس (TW) محسوب شد و سپس نمونه ها به مدت 45 دقیقه در آون با دمای 40 درجه به عنوان وزن خشک (DW) آنها در نظر گرفته شد

$$\%RWC = \frac{FW - DW}{TW - DW} * 100$$

(Turkan,etal.,2005)

اندازه گیری میزان نشت یونی، ۰/۰ گرم از هر برگ به همراه رگبرگ ها جدا شد، شستشو و در ۱۵ سی سی آب مقطر قرار داده شد. پس از ۲۴ ساعت با استفاده از دستگاه EC متر میزان نشت اولیه (EC1) خوانده شد و سپس آب حاوی تکه های برگ، ۲۴ ساعت فریز شد. سپس برگ ها را از فریز بیرون آورده و پس از ذوب شدن، میزان نشت ثانویه (EC2) خوانده شد و با استفاده از

$$EC = \frac{EC1}{EC2} * 100$$

(Kaoun-Boule et al., 2009).

برای شاخص کلروفیل از دستگاه کلروفیل متر دستی (SPAD) استفاده شد. برای به دست آوردن قطرمیوه ها در عملکرد کل از خط کش و متر استفاده شدو برای محاسبه سفتی پوست و ضخامت گوشت از دستگاه سفتی سنج استفاده گردید.

نتایج و بحث

نتایج نشان داد تیمار گیاه طی ۳ مرحله (خیساندن بذر، اسپری در مرحله ۶ تا ۷ برگی و اسپری بعد از تشکیل میوه) با غلظت های ۰/۰ و ۰/۳ میکرومولار BR که به ترتیب تیمارهای T13 و T14 بودند، عملکرد را ۱۴٪ و ۱۷٪ افزایش داد. البته با توجه به جدول ۱ کاربرد غلظت ۰/۳ میکرومولار BR در یک مرحله، دو مرحله و سه مرحله نیز موجب افزایش عملکرد شد، ولی کاربرد غلظت ۰/۱ میکرومولار BR تنها در هر ۳ مرحله منجر به افزایش عملکرد و پارامترهای دیگر شد (جدول ۱).

جدول ۱- اثر BR بر پارامترهای اندازه گیری شده در طالبی.

براسینوستر وئید (میکرومولار) (%)	درصد رطوبت نسی	درصد درصد نشست یونی	شاخص کلروفیل	وزن تر بوته (کیلوگرم)	softi پوست	ضخامت گوشت (سانتی متر)	عملکرد میوه (قн/هکتار)
۷۰/۴g	۷۰/۴	T0	۳۱/۰۳c	۵۸/۳ab	۱/۱۴c	۵/۰۸abc	۳۹/۴d
۸۰/۸cb	۸۰/۸	T1	۳۲/۹abc	۵۳/۵abc	۱/۴۹abc	۵/۹abc	۴۰/۲d
۸۱/۰۳cb	۸۱/۰۳	T2	۵۵/۱abc	۳۲/۰۲bc	۱/۸۴ab	۵/۷abc	۴۳/۳abcd
۸۱/۹b	۸۱/۹	T3	۵۶/۶ab	۳۵ab	۱/۸ab	۵/۶abc	۴۳/۲abcd
۷۹/۲cd	۷۹/۲	T4	۵۴/۰۳abc	۳۳/۵abc	۱/۸۸ab	۵/۶abc	۴۴/۱ab
۷۵/۶fe	۷۵/۶	T5	۵۶/۳ab	۳۵/۱ab	۱/۶abc	۵/۶abc	۴۰/۶cd
۷۵/۵fe	۷۵/۵	T6	۵۷/۳ab	۳۳/۱abc	۱/۷۱abc	۴/۸bc	۴۲/۸abcd
۷۶/۱e	۷۶/۱	T7	۵۸/۳ab	۳۴/۴abc	۱/۶abc	۶/۷a	۴۱/۹bcd
۷۹/۷cbd	۷۹/۷	T8	۵۲/۶abc	۳۳/۰۶abc	۱/۷abc	۶/۱abc	۴۲/۳abcd
۷۳/۲f	۷۳/۲	T9	۵۹/۵a	۳۲/۷abc	۱/۷abc	۶/۳abc	۴۲/۵abcd
۷۷/۸ed	۷۷/۸	T10	۵۲/۱bc	۳۲/۰۶bc	۱/۹ab	۴/۸bc	۴۴/۸ab
۷۶/۷e	۷۶/۷	T11	۵۶/۸ab	۳۲/۰۳bc	۱/۲۸bc	۵/۱abc	۴۰/۱d
۷۹/۲cd	۷۹/۲	T12	۵۶abc	۳۳/۸abc	۲/۰۰۳a	۴/۸c	۴۴/۳abc
۷۹/۶cbd	۷۹/۶	T13	۵۱/۲bc	۳۵/۵ab	۲/۰۷a	۶/۵ab	۴۵/۰۴ab
۸۶/۳a	۸۶/۳	T14	۴۸/۹c	۳۶/۵a	۲/۰۹a	۶/۲abc	۴۶/۲a

میانگین های با حروف مشابه مطابق آزمون LSD در سطح ۵٪ تفاوت معنی داری ندارند. در منابع گزارش شده که محلولپاشی گیاه هندوانه نیز در مرحله ۲ و ۴ برگی با غلظت ۰/۱ ppm سبب تشکیل سریعتر گل های ماده شد و سبب شد که به میزان قابل توجهی تعداد گل های نر در گره های اولی کاهش یابد و بوسیله تغییر در نسبت جنسیت و افزایش گل های ماده عملکرد را افزایش داد و تعداد میوه را به میزان ۶۰ درصد و عملکرد را به میزان ۶۶ درصد افزایش داد (Susila and Reddy, 2010). آزمایشات نشان داده که براسینواستروئید عملکرد را افزایش می دهد که آنستگی به نوع کاربرد، مرحله رشد و نمو گیاه و شرایط محیطی دارد (Enteshari et al. 2006). یکی از اثرات مهم براسینواستروئید ها توانایی تحریک رشد گیاه می باشد که با افزایش جذب آب و افزایش فتوستتر و افزایش رشد طولی سلول ها و غیره رشد را بهبود می بخشد (Kohout et al., 1991). همچین گزارش شده است که اپی براسینولید با افزایش فعالیت آنزیم روپیسکو موجب افزایش کارایی ثبت کربن، با افزایش فعالیت سایر آنزیم های چرخه کلوفین باعث افزایش سرعت بازسازی ریبولوز بیس فسفات و نیز با افزایش محتوی کلروفیل بر فعالیت فتوستتر می افزاید (Zhang et al. 2008).

منابع

دانشور، م. ۱۳۸۵. پژوهش سبزی. انتشارات دانشگاه شهید چمران اهواز.

T0= شاهد	لاهوتی، م، م. حسن، آبادی زاده، و. احمدیان، د. ۱۳۸۶. سو ششم، و فن بولوژی، هو د مو
T1= خیساندن بذر در محلول ۰/۰ میکرومولار	اسپری ۳ با محلول ۰/۰ میکرومولار بعد از تشکیل میوه=T6 مشهد.
T2= خیساندن بذر در محلول ۰/۰۳ میکرومولار	T7=T1+T3 T12=T4+T6 T13=T1+T3+T5
T3= اسپری با محلول ۰/۰۰۰ میکرومولار در مرحله ۶-۷ برگی	T8=T2+T4 T14=T2+T4+T6 ev Plant Physiol
T4= اسپری ۳ با محلول ۰/۰ میکرومولار در مرحله ۶-۷ برگی	T9=T1+T5 T10=T2+T5 steroid and different bands of ultra
T5= اسپری ۱ با محلول ۰/۰ میکرومولار بعد از تشکیل میوه	T11=T3+T5 Biological Science. 9(2): 231-237.
	ious thionin enhances resistance of Arabidopsis against Fusarium oxysporum. Plant Cell. 9: 509-520.

Kanoun-Boule, M., J.A.F. Vicente, C. Nabais, M.N.V. Prasad and H. Freitas. 2009. Ecophysiological tolerance of duckweeds exposed to copper. Aquatic Toxicology (91): 1-9.

Susila, T., A. Reddy., M, Rajkumar., A, Padmaja and P, Rao. 2010. Effect of plant growth regulators on flowering and yield of watermelon. Journal of Horticultural Science and ornamental Plants. 2(1): 19-23.

Turkan I, Bor M., Ozdemir F., Koca H. 2005. Differential responses of lipid peroxidation and antioxidants in the leaves of drought-tolerant *P. acutifolia* Gray and drought-sensitive *P. vulgaris* L. subjected to polyethylene glycol mediated water stress. Plant Science 168: 223-231.

Zhu, Z., Z. Zhanguan, Q. Guozheng and T. Shiping. 2010. Effect of brassinoSteroids on postharvest disease and senescence of jujube fruit in storage. Postharvest Biology and Technology. 56: 50-55.

Effect of plant growth regulator brassinosteroid (BR) on growth and fruit yield of melon *Cucumis melo l.* (cv. Samsuri)

Shima Hassanzadeh^{1*}, Mohammad Javad Arvin²

1 – post-graduate student of horticulture , Bahonar University, Kerman 2 - Associate Professor, Department of

Horticultural Sciences, Bahonar University, Kerman

Email: shima.Hassanzadehfard3@yahoo.com

Abstract

Melon (cv. Samsuri) is widely cultivated in Iran. It is also reported that some growth regulators including BR can affect growth and fruit. Therefore, concentrations effect of 0, 0.1 and 0.3 M BR in three stages of seed soaking, foliar spray and spray at 6 to 7 after fruit set was studied in a field trial. After each treatment, physiological parameters ion leakage, chlorophyll content, relative humidity and other parameters were measured after applying all treatments (total yield, plant fresh weight, firmness, skin and flesh thickness) were

investigated. The results showed that the plant during the third stage (soaking seeds, spray in step 6 to 7 leaf sprays after fruit set) with a concentration of 0.1 and 0.3 M BR respectively treatments T13 and T14 compared the control performance to Increased 14% and 17%. However, the concentrations used (Table 1) 0.3 M BR in one step, two-step or three-step increase performance, but use a concentration of 0.1 M BR only every third step was to increase performance and other parameters.

Keywords: Brassinosteroid, performance, melon.